Adaptare după basmul lui Ch. Perrault

Adaptare după basmul lui Ch. Perrault

Intr-o țară îndepărtată, a murit de mult un morar, nelăsînd altă moștenire celor trei fii ai săi decît o moară, un măgar și un motan. Acesta fusese tot avutul său, așa încît chiar de ar fi vrut și tot nu ar fi putut lăsa mai mult fiilor săi. Impărțeala nu fu grea. Astfel, băiatul cel mare luă moara, cel mijlociu măgarul, iar mezinul trebui să se mulțumească cu motanul.

Intr-o țară îndepărtată, a murit de mult un morar, nelăsînd altă moștenire celor trei fii ai săi decît o moară, un măgar și un motan. Acesta fusese tot avutul său, așa încît chiar de ar fi vrut și tot nu ar fi putut lăsa mai mult fiilor săi. Impărțeala nu fu grea. Astfel, băiatul cel mare luă moara, cel mijlociu măgarul, iar mezinul trebui să se mulțumească cu motanul.

La primirea unei astfel de moşteniri, mezinul nu se impotrivi, căci îşi dădea şi el seama că n-ar fi fost chip să se împartă altfel bruma de avere a tatălui lor.

La primirea unei astfel de moşteniri, mezinul nu se impotrivi, căci îşi dădea şi el seama că n-ar fi fost chip să se împartă altfel bruma de avere a tatălui lor.

Cu toate acestea, băiatul nu se împăca deloc cu gîndul sărăciei sale și se văita într-una:

— Cu ce mă voi alege eu din biata mea moștenire? Frații mei, cu partea lor de avere, se vor putea descurca în viață, dar mie de ce folos îmi va fi motanul? Cel mult să-mi fac niște mănuși din blana lui.

Motanul însă, care era viclean, nevoie mare, și se pricepea la multe, înțelese necazul băiatului.

Cu toate acestea, băiatul nu se împăca deloc cu gîndul sărăciei sale și se văita într-una:

— Cu ce mă voi alege eu din biata mea moștenire? Frații mei, cu partea lor de avere, se vor putea descurca în viață, dar mie de ce folos îmi va fi motanul? Cel mult să-mi fac niște mănuși din blana lui.

Motanul însă, care era viclean, nevoie mare, și se pricepea la multe, înțelese necazul băiatului.

Şi cum pe vremea aceea jivinele cunoşteau graiul oamenilor, motanul, apropiindu-se de băiat, îi spuse că-l va ajuta să iasă din impas. Pentru aceasta el îi ceru însă...

Şi cum pe vremea aceea jivinele cunoşteau graiul oamenilor, motanul, apropiindu-se de băiat, îi spuse că-l va ajuta să iasă din impas. Pentru aceasta el îi ceru însă...

... o pereche de cizmulițe - ca să poată călca prin mărăcinișuri - și o tolbă de vânătoare.
Mezinul, bun la inimă, i le cumpără, deși nu prea vedea la ce-i vor folosi motanului.

... o pereche de cizmulițe - ca să poată călca prin mărăcinișuri - și o tolbă de vânătoare.
Mezinul, bun la inimă, i le cumpără, deși nu prea vedea la ce-i vor folosi motanului.

Motanul însă își avea socotelile lui. El își așeză tolba deschisă, plină cu morcovi proaspeți, lîngă o crescătorie de iepuri; și iată că un iepure, ademenit de morcovi, se vîri în tolbă și se puse pe rontăit.

Motanul însă își avea socotelile lui. El își așeză tolba deschisă, plină cu morcovi proaspeți, lîngă o crescătorie de iepuri; și iată că un iepure, ademenit de morcovi, se vîri în tolbă și se puse pe rontăit.

Dar zdup! motanul, care pîndea într-un tufiș din apropiere, trase repede de băieri'le tolbei, prinzîndu-l înăuntru pe bietul Urechilă.

Dar zdup! motanul, care pîndea într-un tufiș din apropiere, trase repede de băieri'le tolbei, prinzîndu-l înăuntru pe bietul Urechilă.

Ducîndu-se apoi la rege, motanul îi dărui iepurele, spunînd că-i de la stăpînul său, boierul Caraba. Şi deşi numele acesta era doar o născocire a motanului, totuşi regele nu bănui nimic.

Ducîndu-se apoi la rege, motanul îi dărui iepurele, spunînd că-i de la stăpînul său, boierul Caraba. Şi deşi numele acesta era doar o născocire a motanului, totuşi regele nu bănui nimic.

Motanul, mulțumit de felul cum potrivise lucrurile se folosi, după câteva zile, de același șiretlic și prinse niște prepelițe ...

Motanul, mulțumit de felul cum potrivise lucrurile se folosi, după câteva zile, de același șiretlic și prinse niște prepelițe ...

... pe care le dărui regelui, tot ca din partea boierului Caraba. Timp de trei luni, motanul duse mereu regelui vinat proaspăt, spunînd că-i trimis de stăpînul său, iar regele îl copleși cu daruri.

... pe care le dărui regelui, tot ca din partea boierului Caraba. Timp de trei luni, motanul duse mereu regelui vinat proaspăt, spunînd că-i trimis de stăpînul său, iar regele îl copleși cu daruri.

Învîrtindu-se mereu pe la curtea regelui, unde reuși să-și cîștige prieteni, motanul află într-o bună zi că regele și fiica lui,o prințesă nespus de frumoasă, aveau să meargă la plimbare cu caleașca, pe lîngă un riu din apropiere. De îndată motanul puse la cale un nou șiretlic.

Învîrtindu-se mereu pe la curtea regelui, unde reuși să-și cîștige prieteni, motanul află într-o bună zi că regele și fiica lui,o prințesă nespus de frumoasă, aveau să meargă la plimbare cu caleașca, pe lîngă un riu din apropiere. De îndată motanul puse la cale un nou șiretlic.

- Stăpîne, spuse el mezinului, dacă-mi asculţi sfatul, vei fi în curînd un om bogat. Să ştii că nu ai prea multe de făcut: numai să te scalzi în riul ăsta şi încolo, las-pe mine.

- Stăpîne, spuse el mezinului, dacă-mi asculţi sfatul, vei fi în curînd un om bogat. Să ştii că nu ai prea multe de făcut: numai să te scalzi în riul ăsta şi încolo, las-pe mine.

Mezinul nu stătu mult pe gînduri și începu să se bălăcească prin apă. Cît despre motan, cum apăru caleașca regelui, începu să strige cît îl țineau puterile : - Săriți, că se înecă stăpînul meu, boierul Caraba !

Mezinul nu stătu mult pe gînduri și începu să se bălăcească prin apă. Cît despre motan, cum apăru caleașca regelui, începu să strige cît îl țineau puterile : - Săriți, că se înecă stăpînul meu, boierul Caraba !

Auzind numele de Caraba şi recunoscindu-l pe Motanul încălţat, regele se grăbi să-şi trimită slujitorii pentru a-l scăpa de la inec pe bietul boier.

Auzind numele de Caraba şi recunoscindu-l pe Motanul încălţat, regele se grăbi să-şi trimită slujitorii pentru a-l scăpa de la inec pe bietul boier.

Negăsindu-i-se pe mai hainele, pe care cotoiul le ascunsese, mezinul fu îmbrăcat din cap pînă-n picioare cu haine scumpe și regele îl pofti să meargă la plimbare cu caleașca.

Negăsindu-i-se pe mai hainele, pe care cotoiul le ascunsese, mezinul fu îmbrăcat din cap pînă-n picioare cu haine scumpe și regele îl pofti să meargă la plimbare cu caleașca.

Motanul o luă înaintea trăsurii regeşti şi, întîlnind nişte cosaşi într-o fineaţă, îi ameninţă că vor fi tăiaţi în bucăţele . . .

Motanul o luă înaintea trăsurii regeşti şi, întîlnind nişte cosaşi într-o fineaţă, îi ameninţă că vor fi tăiaţi în bucăţele . . .

. . . dacă, la întrebarea regelui ale cui sînt finețele, nu vor spune că stăpînul lor este boierul Caraba.

. . . dacă, la întrebarea regelui ale cui sînt finețele, nu vor spune că stăpînul lor este boierul Caraba.

Cu asemenea amenințări, nu era greu să bagi frica-n oameni; așa că pe unde trecea caleașca regească, fiecare se grăbea să spună că lucrează pămînturile boierului Caraba.

Cu asemenea amenințări, nu era greu să bagi frica-n oameni; așa că pe unde trecea caleașca regească, fiecare se grăbea să spună că lucrează pămînturile boierului Caraba.

Tot mergînd aşa înainte, motanul ajunse în faţa unui palat minunat, în care locuia un căpcăun grozav de rău, stăpînul tanurilor şi finefelor cu pricina.

Tot mergînd aşa înainte, motanul ajunse în faţa unui palat minunat, în care locuia un căpcăun grozav de rău, stăpînul tanurilor şi finefelor cu pricina.

Motanul, după ce avu grijă să afle ce vrăji cunoştea căpcăunul (care se putea preface în orice vietate), ceru să-i vorbească, spunînd că n-a putut trece prin apropierea palatului fără a-i da bună ziua.

Motanul, după ce avu grijă să afle ce vrăji cunoştea căpcăunul (care se putea preface în orice vietate), ceru să-i vorbească, spunînd că n-a putut trece prin apropierea palatului fără a-i da bună ziua.

Căpcăunul, pe care toată lumea îl ocolea cu teamă, fu încîntat de oaspetele său, iar motanul îl linguși atîta, pînă cînd căpcăunul, îngîmfat de puterea sa ....

Căpcăunul, pe care toată lumea îl ocolea cu teamă, fu încîntat de oaspetele său, iar motanul îl linguși atîta, pînă cînd căpcăunul, îngîmfat de puterea sa ....

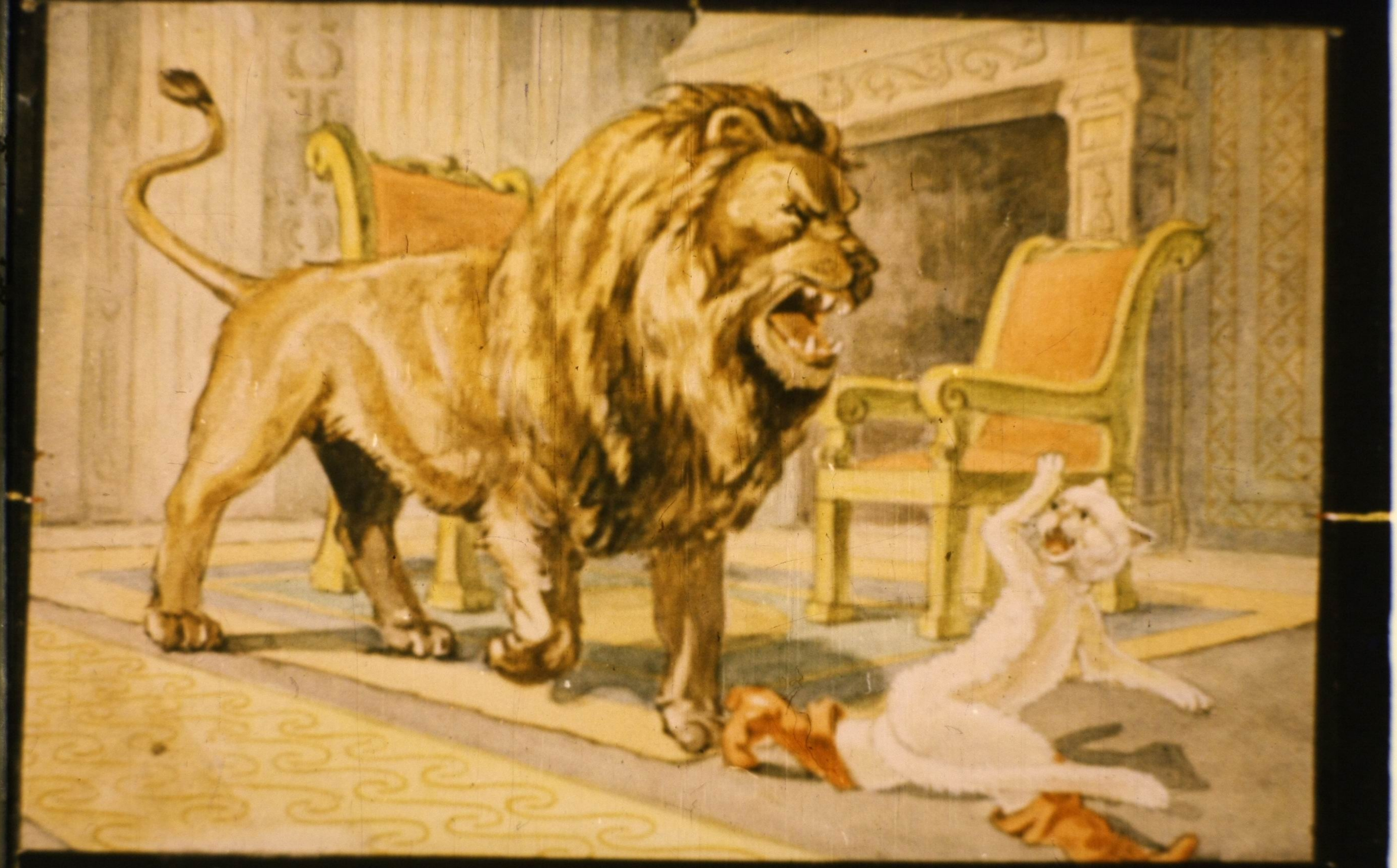

. . . se prefácu intr-un leu uriaş. Speriat, motanul o rupse la fugă, impiedicindu-se în cizmuliţele sale roşii, care nu-i prea erau acum de folos.

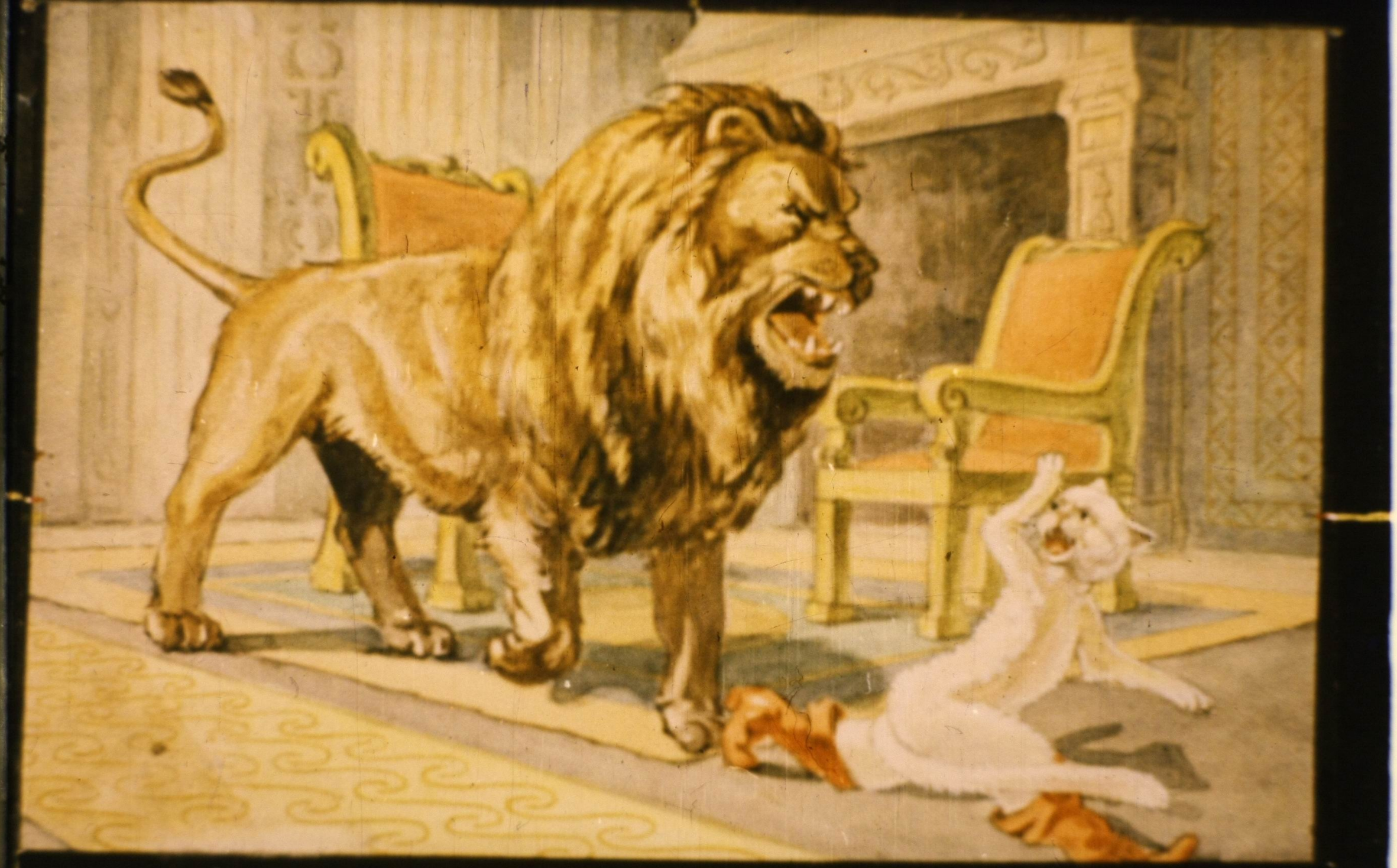

. . . se prefácu intr-un leu uriaş. Speriat, motanul o rupse la fugă, impiedicindu-se în cizmuliţele sale roşii, care nu-i prea erau acum de folos.

Noroc că gluma nu dură mult. Căpcăunul se prefăcu iarăşi în om, iar motanul începu să-l întărîte, spunîndu-i că nu-l crede în stare să se prefacă într-o vietate mică, de pildă într-un şoarece.

Noroc că gluma nu dură mult. Căpcăunul se prefăcu iarăşi în om, iar motanul începu să-l întărîte, spunîndu-i că nu-l crede în stare să se prefacă într-o vietate mică, de pildă într-un şoarece.

- Nu pot? urlă căpcăunul. Stai numai să vezi! Şi pe loc se prefăcu într-un şoricel. Motanul, care atîta aştepta, puse repede laba pe el şi-l înghiţi dintr-o îmbucătură.

- Nu pot? urlă căpcăunul. Stai numai să vezi! Şi pe loc se prefăcu într-un şoricel. Motanul, care atîta aştepta, puse repede laba pe el şi-l înghiţi dintr-o îmbucătură.

În felul acesta, Motanul Încălțat reuși să scape omenirea de un căpcăun crud și fioros.
... Și în timpul acesta, regele încîntat de bogățiile boierului Caraba și prințesa fermecată de ochii lui frumoși se îndreptau chiar spre palatul căpcăunului.

În felul acesta, Motanul Încălțat reuși să scape omenirea de un căpcăun crud și fioros.
... Și în timpul acesta, regele încîntat de bogățiile boierului Caraba și prințesa fermecată de ochii lui frumoși se îndreptau chiar spre palatul căpcăunului.

Cînd deodată le ieşi înainte Motanul încălţat, poftindu-i cu plecăciune în palatul stăpînului său. Şi aşa de bine mintea cotoiul ăsta, încît mai-mai să-l creadă şi mezinul.

Cînd deodată le ieşi înainte Motanul încălţat, poftindu-i cu plecăciune în palatul stăpînului său. Şi aşa de bine mintea cotoiul ăsta, încît mai-mai să-l creadă şi mezinul.

Regele, încîntat, pătrunse împreună cu curtenii sub bolţile palatului, mirîndu-se de tot ce vedeau. Iar prinţesa, obosită de plimbare, se sprijinea pe braţul mezinului şi nu avea ochi decît pentru el.

Regele, încîntat, pătrunse împreună cu curtenii sub bolţile palatului, mirîndu-se de tot ce vedeau. Iar prinţesa, obosită de plimbare, se sprijinea pe braţul mezinului şi nu avea ochi decît pentru el.

Curînd se așezară la o masă îmbelșugată, anume pregătită pentru prietenii căpcăunului, și regele era tot mai mulțumit de tot ce vedea, iar prințesa tot mai fermecată de gazdă.

Curînd se așezară la o masă îmbelșugată, anume pregătită pentru prietenii căpcăunului, și regele era tot mai mulțumit de tot ce vedea, iar prințesa tot mai fermecată de gazdă.

După ce gustară din bucatele şi din vinul căpcăunului, regele îi ceru mezinului să-i fie ginere. Iar mezinul, căruia motanul îi şoptea la ureche ce avea de făcut, primi bucuros.

După ce gustară din bucatele şi din vinul căpcăunului, regele îi ceru mezinului să-i fie ginere. Iar mezinul, căruia motanul îi şoptea la ureche ce avea de făcut, primi bucuros.

Și s-a făcut o nuntă regească, la care au venit mulți oameni din împrejurimi, fericiți
că nu mai erau sub călcâiul căpcăunului.

Și s-a făcut o nuntă regească, la care au venit mulți oameni din împrejurimi, fericiți
că nu mai erau sub călcâiul căpcăunului.

Iar motanul, imbrăcat ca un prinţ, nu-şi mai incăpea in piele de mindrie. El avea acum o mulţime de treburi in palatul stăpinului său şi nici nu se mai uita la şoareci.

Iar motanul, imbrăcat ca un prinţ, nu-şi mai incăpea in piele de mindrie. El avea acum o mulţime de treburi in palatul stăpinului său şi nici nu se mai uita la şoareci.

SFÎRȘIT

REEDITARE 1984

SFÎRȘIT

REEDITARE 1984

I.I.I. Nr 35-1975

C.R.F.

I.I.I. Nr 35-1975

C.R.F.